

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับระดับบัณฑิตศึกษา
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ๒๕๕๘
สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔(๓๙)/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖
ให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“คณะ” หมายความว่า รวมถึง บัณฑิตวิทยาลัยหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน
ระดับบัณฑิตศึกษา

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

“คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น
ตามองค์ประกอบและหน้าที่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเกี่ยวกับคณะกรรมการประจำคณะ

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า ประธานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
ในสังกัดของบัณฑิตวิทยาลัย หรือสังกัดคณะที่จัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“วิทยานิพนธ์” หมายความว่า วิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาปริญญาโทหรือนักศึกษาปริญญาเอก
แล้วแต่กรณี

“การค้นคว้าอิสระ” หมายความว่า การศึกษาค้นคว้า วิจัย หรือนำองค์ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาต่อยอด
ทางวิชาการตามความสนใจของนักศึกษา ภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัย
กำหนดหรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของ
การอุดมศึกษา และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

สำหรับอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยรับเข้าใหม่ ตั้งแต่ข้อบังคับนี้เริ่มใช้บังคับต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิตซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบหรืออนุมัติมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

“คุณวุฒิที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร” หมายความว่า คุณวุฒิที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสาขาวิชา หากสาขาวิชาใดที่ยังไม่มีประกาศมาตรฐานสาขาวิชา หรือประกาศมาตรฐานสาขาวิชาไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ ให้หมายถึงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพของหลักสูตร หรือคุณวุฒิอื่น แต่มีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นที่ประจักษ์ที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาวิชานั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยการพิจารณาคุณวุฒิที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในดุลพินิจของสภามหาวิทยาลัย

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน สามารถใช้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

“นักวิจัยประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งนักวิจัยในมหาวิทยาลัย ที่มีหน้าที่ค้นคว้าวิจัยทางวิชาการและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

“การตกลงร่วมผลิต” หมายความว่า การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและองค์กรภายนอกนั้น ๆ

“องค์กรภายนอก” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น

หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ในดุลพินิจของสภามหาวิทยาลัย โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตของบริษัทดังกล่าว และต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

“หน่วยกิต” หมายความว่า หน่วยที่ใช้แสดงภาระการศึกษาในแต่ละรายวิชา

“คลังหน่วยกิต” หมายความว่า ระบบทะเบียนสะสมหน่วยกิตและผลการศึกษามหาวิทยาลัย สำหรับผู้เรียนทั้งจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย อาทิ หลักสูตร เพื่อรับปริญญา หลักสูตรฝึกอบรม การสร้างประสบการณ์ โดยมีหลักฐานที่เป็นองค์ประกอบในการเทียบ หน่วยกิตรวบรวมไว้ด้วย

“การศึกษาในระบบ” หมายความว่า การศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

“การศึกษานอกระบบ” หมายความว่า การศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญ ของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและ ความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

“การศึกษาตามอัธยาศัย” หมายความว่า การศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือ แหล่งความรู้อื่น ๆ

“การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษา” หมายความว่า การนำหน่วยกิต ผลการเรียนและ ผลลัพธ์การเรียนรู้จากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยมาเทียบโอน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“การเทียบโอนประสบการณ์” หมายความว่า การนำผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ได้จากประสบการณ์ การทำงานมาเทียบกับเนื้อหาสาระสำคัญของรายวิชาต่าง ๆ ของการเรียนในระบบตามหลักสูตรเพื่อให้ได้ รายวิชาและหน่วยกิต โดยสามารถแสดงได้ว่ามีความรู้ ทักษะ และเจตคติของตนเอง พร้อมทั้งมีหลักฐาน ซึ่งแสดงว่ามีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตร

“ผลการเรียน” หมายความว่า ความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะบุคคลที่ได้จากการศึกษา ในระบบซึ่งสามารถแสดงในรูปของคะแนนตัวอักษร หรือแต่มีระดับคะแนนที่นำมาคิดคะแนนผลการเรียน หรือคำนวณแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

“ผลลัพธ์การเรียนรู้” หมายความว่า ผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้ จากการศึกษ ฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในการทำงาน ระหว่างการศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว

“ผู้เรียน” หมายความว่า ผู้ที่ลงทะเบียนสะสมหน่วยกิตกับมหาวิทยาลัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย และถือคำวินิจฉัยเป็นที่สุด

หมวด ๑
บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้บัณฑิตวิทยาลัยมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ร่วมมือ ประสานงาน หรือจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- (๒) ควบคุมคุณภาพและกำกับมาตรฐานของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๖ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย” โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเกี่ยวกับคณะกรรมการประจำคณะ

นอกจากองค์ประกอบของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานหลักสูตรที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นกรรมการด้วย

ข้อ ๗ ในแต่ละหลักสูตรให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวนอย่างน้อย ๓ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานหลักสูตร เป็นประธาน
 - (๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นกรรมการ
- ประธานหลักสูตรเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

ข้อ ๘ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารหลักสูตร พัฒนาหลักสูตร วางแผน ติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
- (๒) จัดทำระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๓) จัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (๔) จัดหาอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- (๕) คัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าศึกษาในหลักสูตร
- (๖) ดำเนินการด้านอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ การประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเกี่ยวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

ชื่อประกาศนียบัตรและชื่อปริญญา

ข้อ ๑๐ ชื่อประกาศนียบัตร และชื่อปริญญา ประกอบด้วย

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ให้ใช้ชื่อว่า “ประกาศนียบัตรบัณฑิต (Graduate Diploma)” อักษรย่อ “ป. บัณฑิต (Grad. Dip.)” แล้วตามด้วยชื่อสาขาวิชาต่อท้าย

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้ชื่อว่า “ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง (Higher Graduate Diploma)” อักษรย่อ “ป. บัณฑิตชั้นสูง (Higher Grad. Dip.)” แล้วตามด้วยชื่อสาขาวิชาต่อท้าย

(๓) ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้ใช้ชื่อปริญญาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาตามหลักเกณฑ์ การกำหนดชื่อปริญญาที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

ปรัชญาและวัตถุประสงค์

ข้อ ๑๑ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มุ่งเน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถ ปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

(๒) หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการเชื่อมโยงและ บูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ที่เป็นสากล มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

ทั้งนี้ ในระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ เพื่อการพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ปริญญาเอก มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ สร้าง องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา งาน สังคม ประเทศ และประชาคมโลก

หมวด ๕
ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๑๒ ระบบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ โดย ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงได้กับภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่มีการจัดการศึกษาในระบบอื่น ให้มีการนับระยะเวลาในการศึกษาเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด ซึ่งจะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาของหน่วยการเรียนรู้เทียบเคียงกับหน่วยกิตในระบบทวิภาค รายวิชาภาคทฤษฎีและรายวิชาภาคปฏิบัติ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม การทำโครงการ หรือกิจกรรมอื่นใดที่เสริมสร้างการเรียนรู้ที่ได้รับมอบหมาย วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการจัดการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

การจัดการเรียนการสอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้ทั้งในระบบออนไลน์หรือในห้องเรียน หรือระบบผสมผสาน

ข้อ ๑๓ การคิดหน่วยกิตตามระบบทวิภาค ประกอบด้วย

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) การค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๖) วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๗) กิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ขึ้นนอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้น การนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีที่มีการจัดการศึกษาในระบบอื่นที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้นับระยะเวลาการศึกษาและการคิดหน่วยกิตเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

ข้อ ๑๔ โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ ในศาสตร์สาขาวิชานั้น ทั้งนี้ สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชา ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจเป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียว หรือมีทั้งการศึกษารายวิชา และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต โดยไม่อาจศึกษารายวิชาอย่างเดียวได้

แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

(๓) ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการ และนักวิชาชีพ ชั้นสูง คือ

แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับ หน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิด ความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๕ การประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพ ของหลักสูตร ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๖ การพัฒนาหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงาน ผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อย ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี

ข้อ ๑๗ คุณวุฒิ คุณสมบัตินี้ และจำนวนอาจารย์ ประกอบด้วย

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่มีนั้น ให้คณะกรรมการการพิจารณาเป็นรายการ

(ค) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

ในกรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ง) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปีหรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปีหรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายการ

(ค) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ง) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

(๓) ปริญญาโท

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายการ

(ค) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีคุณวุฒิ ประเมินเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิ ประเมินเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ใน ฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(ง) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกมหาวิทยาลัย โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิ ประเมินเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้ง ให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิประเมินเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(จ) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญาของตนเองและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษาตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ฉ) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโทได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปีหรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปีหรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

(๔) ปริญญาเอก

(ก) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

(ข) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายการ

(ค) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อย่างน้อย ๑ คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(ง) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยอาจมีอาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมทั้งหมดแล้วไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(จ) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ฉ) อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก ต้องมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย ภายหลังสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปีหรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปีหรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

ข้อ ๑๘ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก รวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา

(ข) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คน ต่อภาคการศึกษา

(ค) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ซึ่งมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๕ คน ต่อภาคการศึกษา หากมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษามากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการเป็นรายกรณี

(๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน แต่ทั้งนี้ รวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คน ต่อภาคการศึกษา

(๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

หมวด ๖

การรับเข้าศึกษาและระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือปริญญาโท หรือเทียบเท่า

(๓) หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๐ การรับสมัครนักศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ บัณฑิตวิทยาลัยหรือคณะอาจารย์รับนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่น เข้าศึกษารายวิชา กับมหาวิทยาลัยได้ เพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัด โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเกี่ยวกับคลังหน่วยกิตเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ข้อ ๒๒ จำนวนหน่วยกิตในการลงทะเบียนเรียน และระยะเวลาการศึกษาในแต่ละหลักสูตรและระดับการศึกษาให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๓ การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระค่าบำรุงการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

หมวด ๗

การวัดและการประเมินผล

ข้อ ๒๔ ให้มีการวัดผลการศึกษาในทุกรายวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา การวัดผลการศึกษาใช้วิธีการสอบย่อยและ/หรือการทำรายงานและ/หรือการสอบปฏิบัติและ/หรือทำกิจกรรมตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดและ/หรือใช้วิธีสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปฏิบัติ

ข้อ ๒๕ สัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษา

(๑) สัญลักษณ์ของการประเมินผลการศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ที่มีระดับคะแนนรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมายของผลการเรียน	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Failed)	๐.๐๐

ผลการเรียนรายวิชา ถ้าได้ระดับคะแนนเป็น F ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ ทั้งนี้ ผลการเรียนรายวิชาซ้ำจะนับหน่วยกิตเฉพาะวิชาที่ลงทะเบียนเรียนซ้ำ

(๒) สัญลักษณ์อื่น ๆ ที่มีความหมายเฉพาะซึ่งแสดงสภาพการศึกษา โดยไม่มีระดับคะแนนรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
PD	ผ่านดีเยี่ยม (Pass with Distinction)
P	ผ่าน (Pass)
NP	ไม่ผ่าน (No Pass)
Au	การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง โดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory)

U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
W	การยกเลิกรายวิชา (Withdrawal)
I	การประเมินยังไม่สมบูรณ์เนื่องจากนักศึกษายังทำงานไม่เสร็จ (Incomplete)
M	ขาดสอบ (Missing)

(๓) การให้สัญลักษณ์ในการประเมิน มีดังนี้

(ก) สัญลักษณ์ A B+ B C+ C D+ D หรือ F ใช้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนโดยมีค่าระดับคะแนน

(ข) สัญลักษณ์ PD P หรือ NP ใช้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนโดยไม่มีค่าระดับคะแนน สัญลักษณ์ P หรือ NP ใช้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนโดยไม่มีค่าระดับคะแนน กรณีนี้ศึกษาไม่ต้องการให้คิดคะแนนเฉลี่ยสะสม

สัญลักษณ์ PD P หรือ NP ใช้ในการประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร ได้แก่ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) วิทยานิพนธ์ (Thesis) การค้นคว้าอิสระ (Independent Research)

(ค) สัญลักษณ์ Au ใช้การลงทะเบียนเพื่อร่วมฟัง โดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

(ง) สัญลักษณ์ S หรือ U ใช้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนเพิ่มโดยไม่นับหน่วยกิต นักศึกษาที่ได้รับผลการเรียน “U” ในรายวิชาใดจะต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกระทั่งได้ผลการเรียน “S”

(จ) สัญลักษณ์ W ใช้ในการเรียนรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ยกเลิกรายวิชานั้นก่อนกำหนดการสอบปลายภาค หรือรายวิชาเลือกที่สอบตก หรือรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนซ้ำ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นอันสมควรให้ยกเลิกการเรียนรายวิชานั้น นอกเหนือจากที่กำหนด มหาวิทยาลัยอาจออกประกาศของมหาวิทยาลัยการให้ผลการเรียน W เพิ่มเติมได้

(ฉ) สัญลักษณ์ I ใช้ในการเรียนรายวิชาที่การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ นักศึกษาที่ได้ I ต้องดำเนินการขอรับการประเมิน เพื่อเปลี่ยนระดับค่าคะแนน ตามเกณฑ์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

(ช) สัญลักษณ์ M ใช้ในรายวิชาที่นักศึกษาขาดสอบปลายภาคโดยผู้สอนต้องส่งคะแนนที่มีอยู่พร้อมแนบเกณฑ์การประเมินผลต่อนายทะเบียนตามประกาศของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่ได้ M และประสงค์จะสอบใหม่ จะต้องยื่นคำร้องขอสอบและชำระค่าธรรมเนียมของรายวิชานั้น ๆ ภายในระยะเวลาตามประกาศของมหาวิทยาลัย หากไม่มาติดต่อขอสอบนายทะเบียนจะปรับคะแนนส่วนที่เหลืออยู่เป็นศูนย์ แล้วประเมินผลการเรียนจากคะแนนที่มีอยู่ตามเกณฑ์ของอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา

ข้อ ๒๖ การคำนวณคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ใช้ในรายวิชาที่มีค่าระดับคะแนนและคิดเป็นเลขทศนิยมสองตำแหน่งโดยไม่ปัดเศษ ยกเว้นรายวิชาที่ประเมินผลแบบไม่มีค่าระดับคะแนน และหรือรายวิชาที่ผลการประเมินยังไม่สมบูรณ์ซึ่งมีสัญลักษณ์ I หรือ M

ข้อ ๒๗ ให้อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาเป็นผู้ประเมินผลการเรียน คุณบัติของหลักสูตรที่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน

ข้อ ๒๘ การลงทะเบียนเรียนซ้ำหรือเรียนทดแทนในรายวิชาบังคับหรือรายวิชาเลือก มีดังนี้

(๑) รายวิชาบังคับ นักศึกษาที่ได้รับผลการเรียน W F หรือ NP จะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะสอบได้ผลการเรียน A B+ B PD หรือ P โดยให้ประมวลผลเฉพาะหน่วยกิตที่สอบได้ผลการเรียน ซึ่งผลการเรียนที่ลงทะเบียนครั้งแรกไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๒) รายวิชาเลือก นักศึกษาที่ได้รับผลการเรียน W หรือ F อาจลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำหรือลงทะเบียนรายวิชาอื่นทดแทนจนกว่าจะสอบได้ผลการเรียน A B+ B C+ หรือ C โดยให้ประมวลผลเฉพาะหน่วยกิตที่สอบได้ผลการเรียน ซึ่งผลการเรียนที่ลงทะเบียนครั้งแรกจะได้ผลการเรียนเป็น W และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ในกรณีนักศึกษาได้รับผลการเรียน C+ C D หรือ D+ อาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้นได้ โดยต้องได้รับการอนุมัติจากอธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นการลงทะเบียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนน โดยให้นำหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนเฉพาะรายวิชาที่ลงทะเบียนครั้งสุดท้าย ซึ่งการลงทะเบียนครั้งก่อนจะได้ผลการเรียนเป็น W และไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

หมวด ๘

การเทียบโอนผลการเรียน

ข้อ ๒๙ มหาวิทยาลัยพึงใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นหลักสำคัญในการเทียบโอน โดยจัดทำรายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของรายวิชาที่เปิดสอนไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีผู้ยื่นคำขอเทียบโอนเพื่อเป็นเกณฑ์เทียบเคียงในการพิจารณา โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ต้องเทียบได้ตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาซึ่งสามารถทดสอบและประเมินผลได้โดยวิธีการต่าง ๆ

ข้อ ๓๐ การดำเนินงานเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้ผู้เรียนทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยสามารถเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาได้อย่างคล่องตัวและรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ข้อ ๓๑ การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษา มีหลักการดังนี้

(๑) การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาสามารถเทียบโอนได้ทั้งจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๒) การเทียบโอนหน่วยกิตและผลศึกษายึดหลักความเสมอภาคและอัตรงไว้ซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

(๓) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมีหน้าที่ให้คำแนะนำ ปรีกษาและดำเนินการให้มีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาตามกระบวนการและหลักเกณฑ์ที่กำหนด

(๔) มหาวิทยาลัยต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ในการทดสอบและประเมินผลเพื่อการเทียบโอนที่มีมาตรฐาน

ข้อ ๓๒ การดำเนินการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) หลักเกณฑ์การเทียบโอนจากการศึกษาในระบบ

(ก) เป็นรายวิชาการหรือกลุ่มรายวิชาในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าที่คณะกรรมการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง

(ข) รายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่จะนำมาขอเทียบโอนต้องมีสาระสำคัญครอบคลุมรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาการที่ขอเทียบโอน

(ค) ผลการเรียนในรายวิชาการหรือกลุ่มรายวิชาที่จะนำมาขอเทียบโอน ต้องมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔.๐๐ หรือเทียบเท่า

(ง) การเทียบโอนในรายวิชาวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(จ) รายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่เทียบโอนจากต่างสถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถนำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

(๒) หลักเกณฑ์การเทียบโอนจากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(ก) ผู้ขอเทียบโอนมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่จะขอเทียบโอน

(ข) ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ขอเทียบโอนไม่จำกัดระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องนั้น แต่ต้องทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาที่จะขอเทียบโอน

(ค) ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เทียบโอนไม่สามารถนำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

ทั้งนี้ การเทียบโอนสำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้สามารถเทียบโอนได้โดยรวมแล้วไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่รับโอน โดยให้คำนึงถึงการสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความเชี่ยวชาญของสถาบันกรณีการเทียบโอนจากการศึกษาในระบบของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตสามารถเทียบโอนได้มากกว่าที่กำหนด

กรณีการเทียบโอนจากการศึกษาในสถาบันหนึ่ง ไปยังอีกสถาบันหนึ่ง ไม่สามารถเทียบโอนต่อช่วงไปยังสถาบันอุดมศึกษาอื่นได้ และต้องระบุไว้ในใบแสดงผลการเรียน (Transcript) ว่าเป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่มีการเทียบโอน

ข้อ ๓๓ วิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษา

(๑) ให้มหาวิทยาลัยกำหนดระบบและกลไกการเทียบโอนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๒) ให้มีคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่กำกับดูแลระบบและกลไกการเทียบโอนให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และมีคณะกรรมการระดับคณะและระดับหลักสูตรทำหน้าที่ทดสอบและประเมินผลเพื่อการเทียบโอนโดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วม

(๓) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ในการทดสอบและประเมินผลเพื่อการเทียบโอน ต้องมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีความโปร่งใส และเสมอภาค โดยมีการทบทวนและปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ประเมินผลเพื่อการเทียบโอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและสังคม ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล

(๔) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้ในการทดสอบและประเมินผลเพื่อการเทียบโอนต้องพิจารณาองค์ประกอบขั้นต่ำตามแต่ละกรณี ดังนี้

(ก) กรณีเทียบโอนจากการศึกษาในระบบ ให้พิจารณาผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ สำคัญ จำนวนหน่วยกิตและชั่วโมงสอน และผลการวัดและประเมินผลของผู้เรียน

(ข) กรณีเทียบโอนจากการศึกษานอกระบบ ให้พิจารณาผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ สำคัญ จำนวนชั่วโมงสอน วิธีการวัดและประเมินผล รูปแบบและวิธีการจัดการศึกษา คุณสมบัติของผู้สอน ผลการวัดและประเมินผลของผู้เรียน เอกสารยืนยันการศึกษาจากหน่วยงานที่จัดการศึกษา และข้อมูลประวัติและผลงานของหน่วยงานที่จัดการศึกษา

(ค) กรณีเทียบโอนจากการศึกษาตามอัธยาศัย ให้พิจารณาผลลัพธ์การเรียนรู้จากบันทึก ประสบการณ์ ข้อมูลของแหล่งที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์นั้น และการเทียบเคียงประสบการณ์กับผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชา

(ง) กรณีการเทียบโอนที่ไม่สามารถพิจารณาองค์ประกอบตาม (ก) - (ค) มหาวิทยาลัยสามารถ ดำเนินการทดสอบสมรรถนะได้

(๕) การบันทึกผลการศึกษาจากการเทียบโอนในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาให้บันทึกตามวิธีการ ประเมิน เช่น หน่วยกิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนที่เคยศึกษามาแล้วจากสถาบันอุดมศึกษาหน่วยกิตที่ได้ จากการทดสอบ หน่วยกิตที่ได้จากการเสนอแฟ้มสะสมงาน หน่วยกิตที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน หน่วยกิตที่ได้จากการประเมินหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น

(๖) มหาวิทยาลัยเผยแพร่หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาต่อสาธารณะ

ข้อ ๓๔ ผู้เรียนสามารถนำหน่วยกิตและผลการศึกษาของมหาวิทยาลัย ในระบบคลังหน่วยกิต ที่ได้จากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย มาเทียบโอนผลการเรียนได้

ข้อ ๓๕ หลักเกณฑ์วิธีการเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๙

สถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๓๖ การลาพักการเรียน

(๑) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการเรียนต่อคณะได้ โดยคณะเป็นผู้อนุมัติ ในกรณี ต่อไปนี้

(ก) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือได้รับทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัย เห็นสมควรสนับสนุน

(ข) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นตามคำสั่งแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือสถานพยาบาลเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(ค) นักศึกษามีความจำเป็นส่วนตัว อาจยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้ถ้าได้ลงทะเบียนเรียน ในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

(๒) การพักการเรียนนักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องต่อคณะ เพื่อดำเนินการนำคำร้องส่งที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนภายในสัปดาห์ที่ ๓ ของภาคการศึกษาที่ลาพัก

(๓) นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนจะขอกลับเข้ามาศึกษาต่อจะต้องเขียนคำร้องแจ้งให้คณะ เพื่อแจ้งสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนก่อนการลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์

ข้อ ๓๗ การลาออก

นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้เสนอใบลาออกผ่านคณะเพื่อขออนุมัติต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๘ การรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

การรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาจะต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อเรียนรายวิชาครบถ้วน ตามหลักสูตรกำหนดแล้ว และอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ หรือรอสอบประมวลความรู้ โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๙ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาจะพ้นสภาพในกรณี ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ตาย

(๓) ได้รับอนุมัติให้ลาออก

(๔) ไม่มาลงทะเบียนเรียนรายวิชา หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

(๕) สอบวิทยานิพนธ์ สอบประมวลความรู้หรือสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่าน ๒ ครั้ง

(๖) ไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ได้ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันสอบวิทยานิพนธ์ผ่าน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาการส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

(๗) เป็นนักศึกษาโครงการทดลองเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ที่ไม่สามารถมีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๘) กระทำผิดข้อบังคับหรือระเบียบอื่นของมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

หมวด ๑๐

วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๔๐ การทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท

แผน ๑ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๓๖ หน่วยกิต มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหาในหัวข้อวิทยานิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์

ของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๑๒ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัยกรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๑๒ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๑๒ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การสอบวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษานิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ หน้าปก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) หรือผลงานของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่น ซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) ผลงาน

แผน ๒ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๑๒ หน่วยกิต มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหาในหัวข้อวิทยานิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนากรอบแนวคิดและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของ

นักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๔ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัยกรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๔ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๔ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ การสอบวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ หน้าปกบทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) หรือผลงานของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่น ซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) ผลงาน

ข้อ ๔๑ การค้นคว้าอิสระ (Independent Research) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท แผน ๒ แบบวิชาชีพ

การค้นคว้าอิสระ (Independent Research) ให้มีการค้นคว้าอิสระ ๖ หน่วยกิต โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

(๑) การค้นคว้าอิสระ ๑ (๓ หน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าอิสระ เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อการค้นคว้าอิสระ การศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อพัฒนารอบแนวคิด และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการค้นคว้าอิสระ ของนักศึกษา แหล่งที่มาของข้อมูล ขอบเขตการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ และวิธีดำเนินการวิจัย

การนำเสนอโครงร่างการค้นคว้าอิสระเนื้อหาในโครงร่างประกอบด้วย บทนำ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีดำเนินการวิจัย โดยการนำเสนอโครงร่างการค้นคว้าอิสระจะสมบูรณ์ เมื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) การค้นคว้าอิสระ ๒ (๓ หน่วยกิต)

การสร้าง และการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดทำรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์เนื้อหาในรายงานประกอบด้วย บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ บทนำ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม และภาคผนวก

โดยการค้นคว้าอิสระจะสมบูรณ์เมื่อนักศึกษาเสนอรายงานและผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยมี ผลการประเมินผ่าน (P) ทั้งนี้ การค้นคว้าอิสระต้องผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร การตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์ การตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษาต้องนำตัวเล่มรายงานการค้นคว้าอิสระตีพิมพ์เผยแพร่ ที่สืบค้นได้ ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๒ การทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก มีสองแผน ดังนี้

การทำวิทยานิพนธ์เฉพาะแผน ๑ ต้องสอบผ่านการวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ทำวิทยานิพนธ์ แผน ๑ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๔๘ หน่วยกิต

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (๖ หน่วยกิต)

ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงความสำคัญของปัญหาในหัวข้อ วิทยานิพนธ์และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ แหล่งที่มาของข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิที่สอดคล้องกับความสำคัญของปัญหาตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (๖ หน่วยกิต)

ผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมา การพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยที่นำมาใช้ ตามวัตถุประสงค์ของ วิทยานิพนธ์ ได้แก่ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิที่สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ตามหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ ผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๙ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี) กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอบเขตของบทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบรรณานุกรม โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๙ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทนำ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์) ประกอบด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหา คำถามของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี) กรอบแนวคิดของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตของการวิจัย นิยามตัวแปร และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์) บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและหรือสถิติที่ใช้ในการวิจัยและบรรณานุกรม โดยการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) และนักศึกษาต้องนำส่วนหนึ่งของโครงร่างวิทยานิพนธ์เขียนเป็นบทความวิชาการ/วิจัย และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๕) วิทยานิพนธ์ ๕ (๙ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือ การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยนักศึกษาต้องส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภาพ แผนภูมิ ตาราง ประกอบความเรียงหรือรูปแบบอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะรวมทั้งบรรณานุกรม และภาคผนวก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๖) วิทยานิพนธ์ ๖ (๙ หน่วยกิต)

การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ภายหลังการศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรมและภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (PD หรือ P) และวิทยานิพนธ์ผ่านการตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบ

การละเมิดลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และ นักศึกษาต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน วิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

แผน ๒ วิทยานิพนธ์ (Thesis) จำนวน ๓๖ หน่วยกิต

(๑) วิทยานิพนธ์ ๑ (ไม่นับหน่วยกิต)

การศึกษาประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) เพื่อแสดงที่มาและความสำคัญของปัญหา ในหัวข้อวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวัตถุประสงค์ตามหัวข้อ วิทยานิพนธ์ กรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ แหล่งที่มาของข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อค้นพบ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๒) วิทยานิพนธ์ ๒ (ไม่นับหน่วยกิต)

ผลการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมา การพัฒนารอบแนวคิดและตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยที่นำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ และสถิติ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้ให้ความเห็นชอบ ผลการประเมินผ่าน (P)

(๓) วิทยานิพนธ์ ๓ (๙ หน่วยกิต)

การสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทที่ ๒ บรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์ เมื่อคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๔) วิทยานิพนธ์ ๔ (๙ หน่วยกิต)

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากศึกษาค้นคว้าและส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๑ บทที่ ๒ บรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย โดยการสอบ โครงร่างวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P) และนักศึกษาต้องนำส่วนหนึ่งของโครงร่างวิทยานิพนธ์เขียนเป็นบทความวิชาการ/วิจัย และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๕) วิทยานิพนธ์ ๕ (๙ หน่วยกิต)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความตรง และความเที่ยงของเครื่องมือ การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีดำเนินการวิจัย การแปลผลข้อมูล และการเรียบเรียงผลการวิจัย การสรุปประเด็นสำคัญ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยนักศึกษาต้องส่งเอกสารรายงานการศึกษาบทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอในรูปแบบ แผนภาพ แผนภูมิ ตาราง ประกอบความเรียงหรือรูปแบบอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ รวมทั้งบรรณานุกรม และภาคผนวก บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเป็นผู้ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (P)

(๖) วิทยานิพนธ์ ๖ (๙ หน่วยกิต)

การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ในระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ภายหลังจากการศึกษาค้นคว้าและ ส่งเอกสารรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ บทคัดย่อ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทที่ ๑ บทนำ บทที่ ๒ วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ ๕ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะ บรรณานุกรมและภาคผนวก โดยการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์จะสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการ สอบปกป้องวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบผลการประเมินผ่าน (PD หรือ P) และวิทยานิพนธ์ผ่านการ ตรวจสอบปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบการละเมิด ลิขสิทธิ์ และการตรวจสอบรูปแบบของวิทยานิพนธ์ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย และนักศึกษา ต้องนำข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์มาเขียนบทความวิจัย ภายใต้งานกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน วิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

การตีพิมพ์บทความซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ให้มีหลักฐานแสดงว่าได้รับการตอบรับ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ได้มาตรฐานตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้หลักสูตรอาจกำหนดจำนวน การตีพิมพ์บทความวิชาการหรือบทความวิจัยที่สูงกว่าข้อบังคับนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๔๓ การประชุมทางวิชาการที่จะเสนอบทความวิจัย ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) เป็นการประชุมทางวิชาการ (Symposium หรือ Conference) ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับการรับรองซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมใหม่ เรื่อง (Field) ของการประชุมทางวิชาการนั้นจะต้องครอบคลุมหัวข้อ (Topic) ของวิทยานิพนธ์ ที่จะนำเสนอด้วย

(๒) เป็นการประชุมทางวิชาการที่มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่แน่นอน และประชาสัมพันธ์ ให้สาธารณชนได้รับรู้โดยทั่วกัน

(๓) การประชุมที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัด ต้องมีบุคคลภายนอกเข้าร่วมฟัง และมีการตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

(๔) มีสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่นำเสนอผลงานทางวิชาการต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) บทความวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการนำเสนอจะอยู่ในสิ่งพิมพ์หลัก หรือสิ่งตีพิมพ์เสริมก็ได้ (Supplement)

ผู้นำเสนอบทความวิจัยในการประชุมทางวิชาการ นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์แล้วจะต้องนำเสนอ ผลงานในรูปแบบนิทรรศการ (Poster Presentation) หรือให้การบรรยายสรุป (Oral Presentation) ในการประชุมทางวิชาการนั้นด้วย

ข้อ ๔๔ การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารทางวิชาการที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของ วิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒) บทความที่เป็นการเรียบเรียงมาจากวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนแรกจะเป็นชื่อของผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เรียบเรียงคนที่สองจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (Corresponding Author)

(๓) ในกรณีที่ผลงานวิทยานิพนธ์ยังไม่ได้รับการตีพิมพ์แต่มีจดหมายตอบรับจากผู้มีอำนาจลงนามของวารสารวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเพื่อยืนยันการตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์ นักศึกษาสามารถนำมาเป็นหลักฐานการขอจบการศึกษา และขออนุมัติผลการสำเร็จการศึกษาจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๕ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์ผลงาน และการนำเสนอผลงานในการประชุมทางวิชาการให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๖ วิทยานิพนธ์ให้เขียนเป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลสมควรอาจเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๔๗ รูปแบบของวิทยานิพนธ์และรายงานการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด แต่หากมีรูปแบบอื่นที่นอกเหนือจากที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ให้อยู่ในอำนาจการพิจารณาเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๘ ลิขสิทธิ์ของวิทยานิพนธ์เป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๙ หลักสูตรที่กำหนดให้มีการค้นคว้าอิสระที่มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต การกำหนดขั้นตอนและแนวทางทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรกำหนด และประกาศให้นักศึกษาทราบ

หมวด ๑๑

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญาบัตร

ข้อ ๕๐ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

(๒) ปริญญาโท

(ก) แผน ๑ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร (ถ้ามี) โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบตามข้อ ๑๘ ระดับปริญญาโท (ง) โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่น ซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(ข) แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๓) ปริญญาเอก

(ก) แผน ๑ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามข้อ ๑๗ ระดับปริญญาเอก (ง) ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์กรความรู้ใหม่ ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ ต้องเป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติตามหลักเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างน้อย ๑ เรื่อง โดยเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(ข) แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามข้อ ๑๗ ระดับปริญญาเอก (ง) ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ต้องเป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย ๓ คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่องเกณฑ์การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในวารสารระดับชาติและวารสารระดับนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕๑ ปริญญาบัตรและใบแสดงผลการศึกษา ให้ระบุชื่อปริญญา ชื่อสาขาวิชาและชื่อรายวิชาให้ตรงกับที่ระบุไว้ในเอกสารหลักสูตรฉบับที่คณะกรรมการรับรอง พร้อมทั้งระบุหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่สอดคล้องกับสาขาวิชา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ นักศึกษาที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยก่อนปีการศึกษา ๒๕๖๖ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อไป จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๖๖ ให้นักศึกษาสามารถนำหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ มาใช้บังคับได้โดยอนุโลมโดยได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายอนอม อินทรกำเนิด)

นายกสภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีประกาศคณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษา เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไป ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาและใช้ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป จึงจำเป็นต้อง ออกข้อบังคับนี้